

Κώστας Χ. Πασχάλης

Κατάληψη, οικειοποίηση και παράνομη χρήση πεζοδρόμων, πεζοδρομίων και δημόσιων χώρων

Ο λόγος στον εισαγγελέα

Μέλη της δημοτικής κίνησης «διάβαση πεζών» προέβησαν σε μια πρωτοβουλία πραγματικά αξιέπαινη που καταδεικνύει συνέπεια, τόλμη και πολιτικό θάρρος.

Κατέθεσαν αναφορά στον εισαγγελέα Σερρών, στην οποία εκθέτουν τις τραγικές διαστάσεις που έχει προσλάβει στην πόλη μας η οικειοποίηση, κατάληψη και παράνομη χρήση των δημόσιων χώρων, κυρίως από τροχοφόρα και τραπεζοκαθίσματα, κατάσταση που καταστρατηγεί το αναφαίρετο δικαίωμα των πεζών για απρόσκοπτη κίνηση στους δημόσιους χώρους της πόλης τους.

Ολοκληρώνοντας την αναφορά τους δηλώνουν υποχρεωμένοι να καταφύγουν στο ύστατο μέσο που διαθέτουν και να ζητήσουν την απόδοση ευθυνών στη Δημοτική Αρχή για παράβαση καθήκοντος, που σχετίζεται με την μη τήρηση παλαιότερης απόφασης του δημοτικού συμβουλίου (488/2005) στη βάση της οποίας επιχειρούνταν μια μερική, έστω, αντιμετώπιση του προβλήματος.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν και σε ποιες ενέργειες θα προβεί ο εισαγγελέας, αλλά το βέβαιο είναι πως η όλη κατάσταση έχει προ πολλού ξεφύγει από τα όρια ανοχής και το μεγαλύτερο δυστύχημα είναι πως τείνει να εξελιχθεί σε ένα καθεστώς γενικώς αποδεκτό ως μη αντιμετωπίσιμο. Φθάνουμε δηλαδή στο σημείο να νομιμοποιούμε την παρανομία ανοίγοντας στην πραγματικότητα τους ασκούς του Αιδού για το σύνολο των πολιτών που προσδοκούν οικονομικά οφέλη.

Στο σημείο όμως αυτό θα θέλαμε να σας παραθέσουμε αποσπάσματα ενός κειμένου (ανυπόγραφου) που δημοσιεύτηκε στον τοπικό Τύπο και που πιθανότατα αλιεύθηκε από Αθηναϊκή εφημερίδα (το πρόβλημα της οικειοποίησης των δημόσιων χώρων δεν είναι τοπικό φαινόμενο). Το κείμενο, το οποίο εστιάζεται στο επίμαχο θέμα της κατάληψης των πεζοδρόμων, παρατίθεται χωρίς σχόλια, τα οποία πιστεύουμε πως περισσεύουν.

«Μια ρηξικέλευθος ιδέα θα ήταν αν απαλλαγούν οι δημότες από τη συγκεκριμένη προστασία των Δήμων, που λειτουργεί για το «καλό» τους, να γίνει μια σοβαρή πολεοδομική μελέτη, ένα σαφές νομικό πλαίσιο χρήσεων των κοινόχρηστων χώρων στους εμπορικούς πεζόδρομους και να επικυρωθεί με Προεδρικό Διάταγμα. Αυτό πολύ απλά και πρακτικά σημαίνει ότι ο καθένας εντός της ιδιοκτησίας ή του ενοικιαζόμενου χώρου του δύναται να λειτουργεί με βάση τους εσωτερικούς κανονισμούς, όποια νόμιμη επιχείρηση επιθυμεί. Αλλά του απαγορεύεται οποιαδήποτε κατάληψη επί του εμπορικού πεζοδρόμου, ο οποίος ελεύθερος εμποδίων, αποδίδεται στο κοινό για βόλτα, για αγορές και βέβαια και για καφέ...

Υπάρχει βέβαια και η λύση να εφαρμοσθούν οι κείμενες διατάξεις, οι οποίες σαφώς ορίζουν τη δυνατότητα, υπό προϋποθέσεις, αναπτύξεως τραπεζοκαθισμάτων σε μια σειρά έμπροσθεν των ενδιαφερομένων καταστημάτων, την απαγόρευση σταθμεύσεως δικύκλων ή και οχημάτων, την απαγόρευση πωλήσεως αγαθών από υπαίθριους πάγκους. Προφανώς η ιδέα αυτή απέτυχε παταγωδώς και με δεδομένο ότι τον έλεγχο ασκεί η Δημοτική Αστυνομία, της οποίας η δικαιοδοσία είναι άγνωστος (πλην του ελέγχου των παρκομέτρων), το αποτέλεσμα αυτής της λύσης καθίσταται γνωστό εκ των προτέρων.

Όμως οι λύσεις δεν εξαντλούνται εδώ. Υπάρχει άλλη μια ολίγον πρωτοποριακή. Να κάνει ο καθένας ό, τι θέλει, ώστε να μην τελειώσει ποτέ αυτό το πανηγύρι...

Παρ' όλα αυτά τα ολίγον κωμικά οφείλουμε να προσβλέπουμε σε μια μεγάλη ιδέα, σ' έναν οραματιστή Δήμαρχο, ο οποίος θα ανάψει το σπίρτο, θα αλλάξει το ύψος και θα δώσει ξανά το σύνθημα, ξεκινώντας την «επανάσταση» μέσα από τον Δήμο. Γιατί αυτό χρειάζεται. Έτσι θα αναδειχθούν νέα στελέχη που θέλουν να

Κώστας Χ. Πασχάλης

Κατάληψη, οικειοποίηση και παράνομη χρήση πεζοδρομίων, πεζοδρομίων και δημόσιων χώρων

προσφέρουν έργο προς τους δημότες και την πόλη, αλλά αδυνατούν σήμερα λόγω των συνθηκών που επικρατούν.

Το σίγουρο πάντως είναι ότι κάτι πρέπει να γίνει, διαφορετικά θα πρέπει όλοι οι έμποροι των συγκεκριμένων δρόμων να γνωρίζουν ότι η μόνη ελπιδοφόρος κίνηση για να εξοικονομήσουν τον επιούσιον είναι να επενδύσουν σε ένα καφενείο - μπαρ. Τελικώς ο καθένας εξ' αυτών θα πίνει τον καφέ του μόνος στο χώρο του, διότι τα περί ου καταστήματα θα είναι περισσότερα από τους πελάτες. Όσο για τους κατοικούντες στα διαμερίσματα, θα πρέπει να μετακομίσουν σε άλλες περιοχές ή θα πρέπει να συμμετέχουν στο πανηγύρι και την χαρά των άλλων, πίνοντας φραπέδες πρωί, μεσημέρι, βράδυ, πικρούς όμως, καθ' ότι οι ίδιοι θα έχουν χάσει την ησυχία τους και την περιουσία τους.

Έως την ώρα της μεγάλης λύσεως, ας πιούμε εις υγείαν της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως».